

ה"ת 5134/03 - מנדר ابو אלטין נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 5134-03 ابو אלטין נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני:

בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
ה המבקש מנדר ابو אלטין
נגד מדינת ישראל
המשיבה

ב"כ המבקש: עו"ד אהרון גבע

ב"כ המשhiba: רס"מ שלומי בן- דור

החלטה

1. ביום 26.2.15 נעצר המבקש בחשד שהסייע ברכבו נסעים השוהים בישראל שלא כדין.
2. עם מעצרו של המבקש נתפס על ידי המשhiba הרכב שבו נהג, סיטראן ג'אמפי 10-676-34 (להלן: "הרכב") בשל החשד לשימוש ברכב לצורך ביצוע עבירה של הסעה שלא כדין, לפי סעיף 12א לחוק הכנסה לישראל התשי"ב- 1952.
3. לפניה בקשה להחזרת הרכב התפוס. על פי הנטען בבקשתו, כל נסעי הרכב, ארבעה במספר היו בעלי יותר שהיה בישראל, בין אם מכח היתריו שהוא שניתנו להם על ידי משרד הפנים, בין אם מכח החלטה שיפוטית שאסורה את הרוחקתם מישראל.
4. המשhiba התנגדה לבקשתו וטענה כי ברכב נסעו שלושה נסעים שהם שוהים בלתי חוקיים ותמכה טענותיה בתעודות עובד ציבור לפיהן במועד האירוע אנסים אלה לא החזיקו ברישויו לישיבה ארעית או ישיבת קבוע בישראל ולא היה צו שיפוטי שמונע את הרוחקתם מישראל. לגבי אחד מן השלושה, טורה טלאל, תעודה עובד הציבור היא בלתי מסוכגת, בעוד שלגביו שני האחרים, דיב אל אטרש וסמיר אל אטרש, ישנה הערכה בכתב יד על גבי תעודה עובד הציבור בה ציון, כי לשני הנ"ל עתירה תלואה ועומדת במסגרת בקשה לממן רישויו לישיבת קבוע. ב"כ המשhiba טוען, כי משעה שהעתירה נמחקה וחלפו 21 ימים ממחיקתה, הצו האוסר את הרוחקתם של השניים מישראל פקע, ומכאן

שנכנסו ושהו בישראל שלא כדין.

5. לאחר שעיינתי בחומר החוקה וסקلت את טענות הצדדים מצאתי כי דין הבקשה להתקבל.
6. דו"ח הפעולה של השוטר חיים אוחזון, שעצר את רכבו של המ壯 מלמד, כי בעת המ壮 נסעו ברכבו של המ壯 המשיב עצמו, אשר נוג ברכב, וארבעה נוסעים נוספים. שניים מן הנוסעים הציגו אישור שהייה תקין ושוחררו. שני האחרים הם סמיר אל אטרש ודיב אל אטרש, אשר הציגו החלטה של בית המשפט המחוזי בירושלים בעת"מ 1333/09. עוד צוין בדו"ח הפעולה כי בקרבת מקום, אך לא בתחום הרכב, נעצר חשור נוסף, טורה טלאל, אשר צעד רגלית. המ壯, שני הנוסעים וטורה טלאל נאספו על ידי כוח המשטרה והובלו לתחנת המשטרה למרחב מורה.
7. אין חולק כי טורה טלאל לא החזיק בהיתר שהיה בישראל מסווג כלשהו ביום המ壮, ואולם אין כל ראייה בתיק המלמדת על כך כי אותו טלאל הושע על ידי המ壯 ברכבו.
8. אשר לשני האחרים, סמיר אל אטרש ודיב אל אטרש, ההחלטה בית המשפט המחוזי שהחזיקו בידייהם והוצגה לשוטרים מורה כדלקמן:
- "**5. לאור כל האמור, מצאתי כי קיימת הצדקה עניינית לקבל את בקשה המשיבה ולהורות על מהיקת העטירה על הסף. המ壯 ישוב ויבחן את עניינים של העותרים, לאור הראייה החדשה שהגשו לבית המשפט וייתן ההחלטה חדשה בעניינם. למותר לצאים כי בידי העותרים תעמוד הזכות לחזור ולפנות לבית המשפט לאחר שתתקבל החלטה חדשה בעניינם, אם יהיה בכך צורך.**"
- "**6. הצוו הזמני שניית בעטירה (בתיק בש"א 796/09) המונע את נירושם של העותרים מישראל, ישאר בתוקפו לפחות 21 ימים לאחר מתן ההחלטה החדשה של המ壯 בעניינם של העותרים.**"
9. ב"כ המבוקש, המציג את שני הנוסעים במסגרת ההליכים אל מול משרד הפנים, הצהיר לפני כי טרם ניתנה ההחלטה חדשה בעניינם של השניים, ומשם הצוו הזמני מוסיף וועומד בתוקפו עד היום. הדברים האמורים בהחלטת בית המשפט המחוזי ברורים, ואין מתויישים עם פרשנותה של המבוקש, לפיו הצוו הזמני פקע 21 ימים לאחר מהיקת העטירה. אף האמור בתעודה עובד הציבור שהוגשה בעניינם של השניים אין בו כדי להוועיל, הגם שנכתב במסמך כי אין החלטה שיפוטית המונעת את הרחקתם מישראל, וזאת בשל ההסתיגות בכתב יד שנוסף על ידי חותם התעודה.
10. בנסיבות אלה, קיים ספק ממשי בנוגע לטענה כי השניים שהיו בישראל שלא כדין ביום המ壯, ומכל מקום, אף אם יתברר כי היו בישראל שלא כדין, ההחלטה השיפוטית שהחזיקו, היה בה כדי להניח את דעתו של המבוקש לפיה השניים היה יותר שהיה בישראל, ובכך יש כדי לערער על קיומו של יסוד נפשי לביצוע העבירה על ידי המבוקש.

11. מושג נמצא כי קיים ספק ממשי הניתן בדבר התקיימות היסוד העובדתי של העבירה, הן בדבר התקיימות היסוד הנפשי, פועל יוצא של הדברים הוא קיומו של ספק ממשי בשאלת השימוש ברכב לצורך ביצוע העבירה, ובהתאם קיומה של הצדקה ל תפיסת הרכב לצורך חילותו בתום ההילך, אם וכאשר יוגש כתוב אישום.

12. לנוכח האמור לעיל אני מורה על שחרור הרכב לידי המבקש.

13. בשל העובדה כי ההחלטה ניתנה שלא בנסיבות הצדדים, אני מורה על עיכוב ביצוע החלטתי עד ליום 20.3.15 בשעה 12:00, וזאת כדי שלא לפגוע בזכותו של הנאשם לעורר על ההחלטה ככל שתחפוץ בכם.

14. המזכירות תודיע בדחיפות הצדדים.

ניתנה היום, כ"ה אדר תשע"ה, 16 מרץ 2015, בהעדך
הצדדים.